

Sygn. akt II K 347/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 06 lutego 2018 r.

Sąd Rejonowy w Kętrzynie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Jarosław Walentynowicz

Protokolant: p.o. sekr. sądowy A. G.

Oskarżyciel nieobecny - zawiadomiony

po rozpoznaniu w dniach 24 listopada 2017 r., 30 stycznia 2018 r. sprawy

1. T. S.

s. Z. i M. z domu R.

ur. (...) w K.

oskarżonego o to, że:

w dniu 10.11.2015r. w prowadzonym przez siebie punkcie przyjmowania zakładów wzajemnych (...) przy ul. (...) w K., bez wymaganej koncesji na prowadzenie kasyna gier, na podstawie umowy zawartej z (...) sp. z o.o. z siedzibą w K., dotyczącej odpłatnego wydzierżawienia części w/w lokalu pod instalację automatów do gier, prowadził na automacie (...) nr (...) gry

o wygrane pieniądze wbrew przepisom art. 14 ust. 1 oraz art. 23a ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych (Dz.U. Nr 201, poz.1540 ze zm.)

tj. przestępstwo skarbowe określone w art. 107 § 1 k.k.s.

2. A. P.

s. J. i A. z domu P.

ur. (...) w Ż.

oskarżonego o to, że:

w dniu 10.11.2015r. w punkcie przyjmowania zakładów wzajemnych (...) przy ul. (...) w K., działając jako (...) sp. z o.o.

z siedzibą w K. nie posiadając wymaganej koncesji na prowadzenie kasyna gier, urządził na automacie (...) nr (...) gry o wygrane pieniądze, wbrew przepisom art. 24 ust. 1 oraz art. 23a ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych (Dz. U. Nr 201 poz.1540 ze zm.)

tj. o przestępstwo skarbowe określone w art. 107 § 1 k.k.s. w zw. z art. 9 § 3 k.k.s.

I. Oskarżonego **T. S.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to z mocy art. 107 § 1 k.k.s. skazuje go na karę grzywny w wysokości 100 (stu) stawek dziennych określając wysokość jednej stawki na kwotę 100 (sto) złotych,

II. Oskarżonego **A. P.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to z mocy art. 107 § 1 k.k.s. w zw. z art. 9 § 3 k.k.s. skazuje go i wymierza karę grzywny w wysokości 120 (stu dwudziestu) stawek dziennych określając wysokość jednej stawki na kwotę 100 (sto) złotych,

III. na podstawie art. 113 § 1 k.k.s. w zw. z art. 627 k.p.k. zasądza od oskarżonych na rzecz Skarbu państwa zwrot kosztów sądowych w całości w tym opłaty: od T. S. w kwocie 100 (sto) złotych, od A. P. w kwocie 120 (sto dwadzieścia) złotych.

Sygn. akt. II K 347/17

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 01 października 2015 r. A. P.- dyrektor Oddziału (...) sp. z o.o z siedzibą w K., będący odpowiedzialny za sprawy finansowe spółki zawarł z T. S. właścicielem (...), ul. (...) (...)-(...) K. kwartalną umowę dzierżawy powierzchni lokalu Zakłady (...) przy ul. (...) na czas określony od 1 października 2015 r. do 31 grudnia 2015 r. Z tytułu dzierżawy T. S. miał otrzymać czynsz za okres 3 miesięcy w wysokości 200 zł netto.

W dniu 10 listopada 2015 r. w lokalu Zakłady bukmacherskie (...) przy ulicy (...) znajdował się i był włączony automat do gry (...) nr (...).

W dniu 10 listopada 2015 r. funkcjonariusze Urzędu Celnego w O. Oddziału Celnego w B. przeprowadzili kontrolę wyżej wymienionego lokalu, ustalając, iż znajduję się tam automat do gry (...) nr (...).

Funkcjonariusze Służby Celnej podjęli działania, które polegały na oględzinach zewnętrznych tego urządzenia, a także dokonaniu eksperymentu procesowego polegającego na odtworzeniu przebiegu gry w celu ustalenia czy urządzenie to umożliwia prowadzenie gry na automacie w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych.

Kontrolujący ustalili, że przedmiotowe urządzenie to automat do gry w rozumieniu ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych. Wyniki eksperymentu odtworzenia przebiegu gry na zatrzymanym automacie zdecydowanie świadczą o jego losowym charakterze, ponieważ przebieg gry pozostaje poza sferą oddziaływania grającego i niezależny jest od jego zdolności psychomotorycznych. O komercyjnym charakterze gier świadczy fakt konieczności uiszczenia określonej kwoty pieniężnej w zamian za możliwość jej przeprowadzenia oraz możliwość uzyskania wygranych pieniężnych, które są wypłacane bezpośrednio z automatu przez zamontowany w nim wyrzutnik monet. Wymienieni uznali, iż w przedmiotowym lokalu urządzono gry na automatach niezgodnie z art. 14 ust. 1 ustawy o grach hazardowych tj. poza kasynem gry i bez udzielenia koncesji.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie następujących dowodów: protokołu przeszukania lokalu przy ul. (...) k.12 - 13, protokołu oględzin automatu do gier wraz z dokumentacją fotograficzną i szkicem k.15-17, protokołu z przebiegu prowadzonego w drodze eksperymentu procesowego doświadczenia odtworzenia przebiegu gry na automatach k. 8-9, umowy dzierżawy kwartalnej k. 57-58, zeznań A. W. k.229v, A. E. k.229v, R. K. k.229v oraz B. K. k.230v.

Oskarżony A. P. w trakcie postępowania przygotowawczego nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wskazał, iż zgodnie z art. 4 ustawy zmieniającej ustawę o grach hazardowych podmioty prowadzące działalność jak spółka, której jest dyrektorem, mają obowiązek dostosowania się do wymogów określonych w tej ustawie do dnia 01.07.2016 r., a termin ten jeszcze nie upłynął, zatem postawiony mu zarzut jest nieuzasadniony. (k. 86)

Oskarżony T. S. w trakcie postępowania przygotowawczego wyjaśnił, że prowadzi w K. punkt przyjmowania zakładów wzajemnych (...) Zakłady (...). Opisał, że w połowie października do punktu przyjechał mężczyzna, który zaproponował mu wstawienie automatu do gier. Oskarżony zgodził się na wydzierżawienie powierzchni lokalu za

200 złotych. Po trzech dniach przyjechał ponownie z umową, którą podpisali i w tym samym dniu został wstawiony automat. Wskazał, że w jego obecności automat nie wypłacał żadnych wygranych. Dodał, iż nie otrzymał żadnych pieniędzy od firmy (...), bowiem zapłata była przewidziana za cały okres umowy – 3 miesięczny. (k.56) Wyjaśnił, iż nie orientuję się jaka jest regulacja prawna odnośnie automatów. Wskazał, że gdy podpisywał umowę agencyjną ze spółką to pobieżnie zapoznawał się z regulacją prawną odnośnie automatów. (k.221v)

W trakcie rozprawy oskarżony wskazał, iż nie przyznaje się do jego popełnienia, podtrzymuje swoje wcześniejsze wyjaśnienia. Podał, iż nie był wcześniej karany. (k.314)

Sąd zważył, co następuje:

Zebrany w przedmiotowej sprawie materiał dowodowy w sposób niewątpliwy wykazał, iż oskarżeni A. P. oraz T. S. popełnili przestępstwa skarbowe zarzucane im aktem oskarżenia.

W niniejszej sprawie Sąd ustalił stan faktyczny przede wszystkim w oparciu o dowody zebrane lub przedstawione przez funkcjonariuszy celnych tj. protokół kontroli przeprowadzonej przez funkcjonariuszy celnych, protokół oględzin oraz zeznania świadków funkcjonariuszy celnych. Przebieg kontroli oraz wskazana dokumentacja związana z przeszukaniem i zatrzymaniem automatu nie budzą wątpliwości, a także żadna ze stron do powyższego nie wносиła zastrzeżeń, dlatego też należało przypisać im walor wiarygodności.

Sąd uznał za wiarygodne zeznania A. W. (k.229v), A. E. (k.229v), R. K. (k.229v) oraz B. K. (k.230v), funkcjonariuszy, którzy przeprowadzali kontrolę w punkcie przyjmowania zakładów wzajemnych (...) przy ul. (...) w K.. Z ich zeznań wynika, że po przeprowadzonym eksperymencie na automacie (...) nr (...) uznali, iż można prowadzić na nim gry, które mają charakter losowy i komercyjny, co prowadziło do wniosku, że w kontrolowanym miejscu urządzono gry niezgodnie z art. 14 ust. 1 ustawy o grach hazardowych tj. poza kasynem gry i bez wymaganej koncesji. Świadkowie wskazali, że element losowości nie wynikał ze sposobu rozegrania gry, gdyż zręczność gracza nie miała wpływu na uzyskanie wygranej, a wynik gry zależał w całości od mechanizmu urządzenia. Świadkowie w swoich zeznaniach nie odnieśli się do stanu świadomości oskarżonych odnośnie legalności działania zatrzymanych w sprawie urządzeń.

Świadkowie w sposób jasny i logiczny opisali przebieg czynności kontrolnych w lokalu należącym do oskarżonego, jak również poczynione – w oparciu o przeprowadzone oględziny i eksperyment – ustalenia co do charakteru gier rozgrywanych na badanych automacie, dlatego też Sąd przyznał im walor wiarygodności w całości.

Sąd z dużą ostrożnością odniósł się do zeznań Z. S. - ojca oskarżonego T. S., bowiem miały one na celu wsparcie zeznań oskarżonego. W trakcie składania zeznań w postępowaniu przygotowawczym wskazał, iż nie posiada wiedzy odnośnie wstawienia, użytkowania i właściciela automatów. Nie był świadkiem był automat wypłacił wygrane (k.6v). Na rozprawie świadek wskazał, iż tylko on i jego syn mieli licencję na wykonywanie czynności bukmacherskich. Nie przypomina sobie żadnego zezwolenia ani koncesji na prowadzenie gier hazardowych. Nie były prowadzone żadne zapiski co do tych automatów, ani nie otrzymywał żadnych instrukcji postępowania w razie zatrzymania automatów. Nie przypomina sobie, żeby na automacie był numer telefonu w razie awarii (k.314v)

Za wiarygodne w całości Sąd uznał również dowody w postaci dokumentów. Zostały one sporządzone w odpowiedniej formie przez podmioty uprawnione do ich wystawienia. Nie były kwestionowane przez żadną ze stron, nie budziły również wątpliwości co do ich autentyczności.

Sąd odmówił wiarygodności wyjaśnieniom oskarżonego A. P., który wskazywał art. 4 ustawy i właśnie w objęciu tymże przepisem jego działalności prowadzonej bez koncesji tłumaczył konieczność uwolnienia go od odpowiedzialności karnoskarbowej. Należy podkreślić, iż oskarżony A. P. nie dysponował indywidualnymi decyzjami sądów bądź urzędów celnych, iż w jego przypadku należało tak interpretować zakres stosowania art. 4 cyt ustawy, więc nie może by mowy o tym, iż działał w błędzie (art. 10 § 4 kks). Zdaniem Sądu sama ogólna wiedza nie spowodowała, iż w przypadku oskarżonego A. P. mamy do czynienia z usprawiedliwioną nieświadomością karalności. Oskarżony A. P. swojej interpretacji w zakresie okresu przejściowego do 1 lipca 2016 r., w dacie czynów nie dysponował żadnymi innymi

dowodami, które czyniłaby taką interpretację o braku świadomości karalności usprawiedliwioną. Ponadto oskarżony A. P. nie dowiódł by wykazał taką staranność w zakresie uzyskania wiedzy odnośnie zakresu stosowania okresu przejściowego także do jego działania, by można ocenić, iż jego nieświadomość karalności była usprawiedliwiona.

Bezsprzecznie spółka (...) Sp. z o.o. prowadziła działalność gospodarczą związaną z urządzaniem przez nią gier na automatach bez jakiegokolwiek koncesji lub zezwolenia. W ocenie Sądu dyrektor oddziału spółki tj. oskarżony A. P. doskonale wiedział, że urządzał gry na automatach wbrew przypisom ustawy o grach hazardowych. Zajmując się organizowaniem takich gier, nie mógł nie wiedzieć, że ich prowadzenie jest możliwe tylko w formie kasyna gry. Oskarżony A. P. jako profesjonalny przedsiębiorca, od którego jest wymagany wyższy stopień staranności niż od przeciętnego obywatela oraz jako osoba zajmująca się zawodowo organizowaniem gier hazardowych, z których uzyskiwał dochód, powinien dołożyć należytej staranności, aby orientować się w legalności automatów.

Sąd nie uwierzył też wyjaśnieniom T. S. w których wskazał, iż nie orientuje się jaka jest regulacja prawna odnośnie automatów. Wskazał, że gdy podpisywał umowę agencyjną ze spółką to pobieżnie zapoznawał się z regulacją prawną odnośnie automatów. W ocenie Sądu jego wyjaśnienia miały na celu jedynie uniknięcie odpowiedzialności karnoskarbowej.

Należy podkreślić, iż zarówno firma (...) reprezentowana przez oskarżonego T. S., jak też firma (...) Sp. z o.o. z/s w K. reprezentowana przez Dyrektora oddziału oskarżonego A. P. nigdy nie działały legalnie tj. nie posiadały żadnych zezwoleń na prowadzenie gier na automatach i nie poczyniły również żadnych starań by zalegalizować swoją działalność. Świadczy to o tym, iż wyraźnie kierowani chęcią zysku, nie dochowali należytej staranności i nawet nie próbowali podjąć choćby najmniejszych kroków celem ustalenia czy ich zachowanie spowodowuje popełnienie czynu zabronionego określonego w art. 107 § 1 kks.

Należy podkreślić, iż problem notyfikacji i konsekwencji w zakresie odpowiedzialności za czyny z art. 107 kks nigdy nie doprowadził do legalizacji działań podmiotów prowadzących i urządzających gry na automatach bez stosownej koncesji i poza kasynami. Bezsprzecznie obaj oskarżeni mieli pełną świadomość, iż polski ustawodawca zakazał prowadzenie gier poza kasynami.

Art. 9§3 kks wskazuje, iż za przestępstwa skarbowe odpowiada jako sprawca także ten kto na podstawie przepisów prawa zajmuje się sprawami gospodarczymi, w szczególności finansowymi danego podmiotu - oskarżony pełnił funkcję dyrektora Oddziału (...) sp. z o.o z siedzibą w K.. Sąd przypisał oskarżonemu A. P. popełnienie przedmiotowego czynu w formie urządzania gier albowiem automat stanowił własność spółki, która była stroną umowy dzierżawy, oskarżony jako dyrektor dysponował przedmiotowym urządzeniem oraz decydował o jego umiejscowieniu i wykorzystaniu. Sąd uznał, iż oskarżony urządzał gry losowe a mianowicie podejmował działania zmierzające do tego aby mogły one się odbywać w postaci: wynajęcia lokalu, umieszczenie w nim automatu.

Przestępstwo skarbowe z art.107§1 kks może być popełnione jedynie umyślnie i zdaniem Sądu nie może być wątpliwości co do winy oskarżonych w tym zakresie a mianowicie iż co najmniej godzili się na to, iż urządzają gry na automatach niegodnie z obowiązującymi przepisami. Wskazać należy, iż jako osoby zaangażowane w prowadzenie działalności gospodarczej zobowiązani byli do szczególnej dbałości o podejmowanie działań w tym zakresie zgodnie z obowiązującymi przepisami.

Nie ulega również wątpliwości, że oskarżony A. P. urządzał, a oskarżony T. S. prowadził gry na automatach w sposób sprzeczny z przepisami art. 14 ust. 1 i art. 23a ustawy o grach hazardowych.

Sąd uznał T. S. za winnego tego, iż w dniu 10.11.2015r. w prowadzonym przez siebie punkcie przyjmowania zakładów wzajemnych (...) przy ul. (...) w K., bez wymaganej koncesji na prowadzenie kasyna gier, na podstawie umowy zawartej z (...) sp. z o.o. z siedzibą w K., dotyczącej odpłatnego wydzierżawienia części w/w lokalu pod instalację automatów do gier, prowadził na automacie (...) nr (...) gry o wygrane pieniężne wbrew przepisom art. 14 ust. 1 oraz art. 23a

ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych (Dz.U. Nr 201, poz.1540 ze zm.) czym wyczerpał dyspozycje art.107 § 1 k.k.s.

Natomiast A. P. uznał za winnego tego, iż w dniu 10.11.2015r. w punkcie przyjmowania zakładów wzajemnych (...) przy ul. (...) w K., działając jako (...) sp. z o.o. z siedzibą w K. nie posiadając wymaganej koncesji na prowadzenie kasyna gier, urządzał na automacie (...) nr (...) gry o wygrane pieniężne, wbrew przepisom art. 14 ust. 1 oraz art. 23a ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych (Dz. U. Nr 201 poz.1540 ze zm.) czym wyczerpał dyspozycje art. 107 § 1 k.k.s. w zw. z art. 9 § 3 k.k.s.

Sąd oskarżonemu T. S. wymierzył grzywnę w wysokości 100 stawek dziennych określając wysokość jednej stawki na kwotę 100 złotych, natomiast oskarżonemu A. P. karę grzywny w wysokości 120 stawek dziennych określając wysokość jednej stawki na kwotę 100 złotych.

Określając wysokość stawki dziennej Sąd uwzględnił możliwości zarobkowe oskarżonych i ich obecną sytuację materialną. W ocenie Sądu wymierzone kary są współmierne do stopnia zawinienia oskarżonych jak i stopnia społecznej szkodliwości czynów oraz zadośćuczynią społecznemu poczuciu sprawiedliwości.

Na podstawie art. 113 § 1 k.k.s. w zw. z art. 627 k.p.k. zasądzono od oskarżonych na rzecz Skarbu państwa zwrot kosztów sądowych w całości w tym opłaty: od T. S. w kwocie 100 złotych, od A. P. w kwocie 120 złotych.